

ומדחתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה וגו' (במדבר לה), הרי פְּרֻשֵׁה באותם סודות עליונים. אבל אלפים באמה - שִׁרְשָׁה שְׁנֵי צְדָדִים לְכָל צד, וְהִיא מִתְעַטֶּרֶת תְּמִיד בְּשְׁנֵי צְדָדִים, בֵּין לְמַעְלָה בֵּין לְמַטָּה. וְסִימָנָהּ - שְׂכִינָהּ לֹא שׁוֹרָה מִחוּץ לַתְּחוּם הָרְאוּי לָהּ.

בְּשִׁיבָאָה שְׁבֵת, צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל שְׁלֵמֻטָּה לְהִתְעַכֵּב, שֶׁהִרִי הוּא יוֹם גְּדוֹל עֲלִיּוֹן, (צְרִיף לְהִתְעַכֵּב עֲלֵיו) וְכִיּוֹם הַזֶּה שׁוֹרָה עָלָיו אוֹרַח גְּדוֹל וְנִכְבֵּד, וּמִשׁוּם כֶּף צְרִיף לְהִתְעַכֵּב, לְהִרְאוֹת שְׁלֹא דוֹחֲקִים בְּאוֹרַח הַקְּדוּשָׁה. אַז פּוֹתְחִים יִשְׂרָאֵל וְאוֹמְרִים, (תְּהִלִּים עח) וְהוּא רְחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְגו'. שֶׁתְּקוֹן יִפָּה הוּא בְּלִילָה הַזֶּה, בֵּינָן שֶׁהִדִּין חוֹזֵר לְמִקוּמוֹ - מֵה שְׁלֹא רְאוּי כְּשֶׁנִּכְנַסְתָּ שְׁבֵת, כְּשֶׁהִדִּין מִסְתַּלַּק וְלֹא נִמְצָא.

בְּשַׁעָה שְׁפוֹתְחִים יִשְׂרָאֵל 'וְיִהִי נֵעַם' וְסִדֵּר הַקְּדוּשָׁה, כֹּל אוֹתָם רְשָׁעֵי הַגִּיהֵנִם פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים: אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, הָעַם הַקְּדוּשָׁה. אֲשֶׁרִיכֶם הַצְּדִיקִים הַשׁוֹמְרִים אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה. אוֹי לְרְשָׁעִים שְׁלֹא זָכוּ לְשֹׁמֵר תּוֹרָה. אַז דּוֹמ"ה מְקַדֵּים, וּמִתְעוֹרֵר כְּרוֹז וְאוֹמֵר: (שם ט) יִשׁוּבוּ רְשָׁעִים לְשֹׁאֲלָה כֹּל גּוֹיִם שְׂכַחֵי אֱלֹהִים. וְכֹל קְבוּצוֹת הַרְחוּת הִלְלוּ טוֹרְדוֹת אוֹתָם בְּגִיהֵנָם, וְאִין מִי שְׁמַרְחֵם עֲלֵיהֶם. אֲשֶׁרִיחֵם כֹּל שׁוֹמְרֵי הַשְּׁבֵת בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמַעֲנִיגִים אֶת אוֹתוֹ הָעַנְגִי שֶׁשׁוֹרָה מִלְּמַעְלָה, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ.

זֶה מִי שֶׁשׁוֹרָה בְּתַעֲנִית בְּשְׁבֵת, שְׁנִים מִתְעוֹרְרִים עָלָיו לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוּשָׁה. אַחַד, אוֹתָהּ רִיחַ עֲלִיּוֹנָה קְדוּשָׁה שֶׁהַצְּטִרְף לְהִתְעַנֵּג וְלֹא הִתְעַנֵּג. וְאַחַד, אוֹתוֹ מִמְּנָה שְׁעוֹמֵד עַל מִי שֶׁשְׁרוּי בְּתַעֲנִית,

ומדחתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה וגו', (במדבר לה) היא אוקמונה באינון רזין עלאין. אבל אלפים באמה, דירתה תרין סטריין לכל סטר, ואיהי מתעטרא תדיר בתרין סטריין, בין לעילא בין לתתא. וסימנה שכינה לא שריא לבר מתחומא דאתחזי לה.

כד נפק שבתא, צריכין ישראל דלתתא, לאעפכא, דהא יומא רבא עלאה איהו. (אצטריך לאתעכבא עליה) ובהאי יומא, אושפינא רבא ויקירא, קא שריא עליה, בגין כף בעי לאתעכבא, לאתחזאה דלא דחקין באושפינא קדישא. כדין פתחי ישראל ואמרי, (תהלים עח) והוא רחום יכפר עון וגו', דתקונא שפירא איהו בהאי ליליא, פיון דדינא אתהדר לאתריה, מה דלא אתחזי כד עייל שבתא, דדינא אסתלק, ולא אשתכח.

בשעתא דפתחי ישראל ויהי נועם, וקדוששתא דסדרא, כל אינון חייבין דגיהנם, פתחין ואמרי, זכאין אתון ישראל עמא קדישא, זכאין אתון צדיקייא, דנטרי פקודי אורייתא. ווי לון לחייביא, דלא זכו למיטר אורייתא, כדין דומ"ה קדים, וכרוזא אתער ואמר, (תהלים ט) ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים. וכל אלין חבילי טהירין, טרדין לון בגיהנם, ולית מאן דמרחם עליהון. זכאין אינון כל נטרי שבתא בהאי עלמא, וקא מענגי לההוא ענג דשריא מלעילא, כדקאמרן.

האי מאן דשרי בתעניתא בשבתא, תרי מתערי עליה קמי מלכא קדישא. חד, ההוא רוחא עלאה קדישא דאצטריך לאתענגא, ולא אתענג. וחד, ההוא ממנא דקיימא על מאן